

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 6 maja 2009 r.

Do druku nr 533

**URZĄD KOMITETU
INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ KOMITETU
INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj DOWGIELEWICZ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 52, poz. 515 z późn. zm.) przekazuję w załączeniu ostateczny tekst stanowiska Rządu do Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Roczna strategia polityczna na rok 2010.

Z poważaniem

(-) wz. Maciej Szpunar

STANOWISKO RZĄDU

I. METRYKA DOKUMENTU

Tytuł
Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Roczna strategia polityczna na 2010 r.

Data przekazania dokumentu przez Sekretariat Generalny Rady UE	Data przyjęcia stanowiska przez Komitet Europejski Rady Ministrów
25 lutego 2009 r.	29 kwietnia 2009 r.

Sygnatury			
Komisja Europejska	COM (2009) 73	Rada UE	6852/09

Instytucja wiodąca
Urząd Komitetu Integracji Europejskiej

Instytucje współpracujące
ministerstwa oraz urzędy centralne uczestniczące w pracach Komitetu Europejskiego Rady Ministrów

II. CEL DOKUMENTU

Roczna strategia polityczna na 2010 r. określa priorytety Komisji Europejskiej na 2010 r. oraz związane z nimi potrzeby w zakresie zasobów ludzkich i finansowych. W 2010 r. rozpocznie się nowa kadencja Komisji Europejskiej, natomiast obowiązkiem obecnej Komisji jest zapewnienie ciągłości planowania strategicznego instytucji oraz systemu programowania, zadaniem nowej Komisji będzie przeprowadzenie oceny priorytetów politycznych na 2010 r. w świetle jej celów strategicznych oraz przekształcenie ich w program operacyjny.

Nadrzędną kwestią w 2010 r. będzie kontynuowanie wysiłków nakierowanych na walkę ze skutkami kryzysu gospodarczego, w tym szczególnie dalsze wdrażanie Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego oraz reform strukturalnych wynikających ze Strategii Lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Kontynuowana będzie debata pomiędzy Komisją, Parlamentem Europejskim i Radą na temat przyszłości finansów Unii Europejskiej, zapoczątkowana przeglądem budżetu w 2009 r. W 2010 r. dokonany zostanie przegląd śródkresowy aktualnych unijnych programów w zakresie wydatków. W przypadku wejścia w życie w 2010 r. traktatu z Lizbony, konieczne będzie przedstawienie przez Komisję licznych wniosków, aby traktat zyskał moc prawną. Bardzo duża waga będzie także przywiązywana do rozpowszechniania informacji na temat Unii Europejskiej.

W rocznej strategii politycznej na 2010 r. Komisja Europejska wyznaczyła najważniejsze działania, które służyć mają realizacji przyjętych priorytetów:

Poprawa sytuacji społecznej i gospodarczej

- wdrażanie Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego, Paktu Stabilności i Wzrostu oraz Strategii Lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia wraz z decyzją w sprawie zwiększenia jej skuteczności po 2010 r.,
- wzmocnienie europejskiego wymiaru polityki w zakresie zatrudnienia, edukacji i szkoleń, intensywniejsze wykorzystanie Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, przygotowanie we współpracy z władzami krajowymi projektów w zakresie zwiększenia efektywności energetycznej oraz zapobiegającym zmianom klimatycznym,
- zakończenie prac nad przeglądem uregulowań oraz nadzoru rynków finansowych, przedstawienie wniosków dotyczących reformy usług finansowych wraz z harmonogramem realizacji,
- kontynuowanie reform zapoczątkowanych w ramach przeglądu jednolitego rynku ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw, wdrożenie dyrektywy usługowej oraz liberalizacja europejskiego rynku usług pocztowych,
- reagowanie na skutki kryzysu przy wykorzystaniu pomocy państwa i kontroli połączeń przedsiębiorstw oraz egzekwowanie reguł konkurencji w sektorach sieciowych, zapewnienie spójności na poziomie europejskim w ratowaniu i restrukturyzacji przedsiębiorstw, które najbardziej ucierpiały na skutek kryzysu,
- wprowadzenie w życie przepisów prawa dotyczących sektorów sieciowych, których uchwalenie jest planowane na 2009 r., przygotowanie zintegrowanego podejścia do gospodarki usług cyfrowych, dalsze prace w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (i2010), w szczególności w kontekście zapewnienia efektywności energetycznej oraz kontynuacja odnowionej strategii w dziedzinie łączności szerokopasmowych,
- zintensyfikowanie walki z piractwem, podrabianiem towarów, kontynuowanie prac nad utworzeniem patentu wspólnotowego i zmodernizowanie systemu ochrony praw autorskich i znaków towarowych,
- zmniejszanie rozdrobnienia europejskich działań badawczych poprzez kontynuowanie wysiłków na rzecz swobodnego przepływu wiedzy w ramach Europejskiej Przestrzeni Badawczej, jak również rozpoczęcie prac Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii w związku z powołaniem pierwszych wspólnot wiedzy i innowacji,

- zakończenie konsultacji na temat przyszłej polityki transportowej Unii Europejskiej, przedstawienie wniosków dotyczących zarządzania programem Galileo w przyszłości.

Zmiany klimatyczne i zrównoważony rozwój w Europie

- realizacja postanowień nowego międzynarodowego porozumienia w sprawie klimatu, którego przyjęcie jest planowane w 2009 r. w Kopenhadze, wdrożenie pakietu energetyczno-klimatycznego,
- przyjęcie planu działań dotyczącego energetyki na lata 2010 - 2014,
- ochrona różnorodności biologicznej poprzez wdrażanie prawodawstwa, ukończenie sieci Natura 2000 oraz realizację planu działania z 2006 r.,
- dokonanie pełnego przeglądu Wspólnej Polityki Rolnej,
- realizacja zintegrowanej polityki morskiej, przedstawienie reformy Wspólnej Polityki Rybackiej,
- wdrażanie Strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego,
- przyspieszenia działań na rzecz wyrównywania poziomu infrastruktury transportowej nowych państw członkowskich oraz przyspieszenie rozwoju transportu intermodalnego w celu przeniesienia ładunków z transportu drogowego na transport kolejowy, morski i wodny śródlądowy.

Po pierwsze - obywatele

- wdrażanie programu sztokholmskiego w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
- ochrona praw podstawowych,
- przeprowadzenie pierwszej dorocznej debaty na temat wdrożenia europejskiego paktu o imigracji i azylu,
- kontynuacja prac w zakresie odnowionej agendy społecznej w obszarze zatrudnienia, spraw społecznych, równości kobiet i mężczyzn oraz młodzieży,
- działania zmierzające do poprawy zdrowia publicznego i zapewnienia bezpieczeństwa konsumentów – wprowadzenie w życie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia, zakończenie procedur współdecyzji w sprawie praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej, dawstwa i przeszczepów organów oraz pakietu farmaceutycznego,
- rozpoczęcie przygotowań do Europejskiego Roku Wolontariatu w 2011 r.,
- współpraca z władzami amerykańskimi i chińskimi w zakresie bezpieczeństwa produktów.

Europa jako partner na arenie międzynarodowej

- w przypadku wejścia w życie traktat z Lizbony utworzenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych,
- kontynuowanie negocjacji akcesyjnych z Chorwacją i Turcją, przyspieszenie procesu stowarzyszenia i stabilizacji na Bałkanach Zachodnich,
- pogłębianie stosunków dwustronnych w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, kontynuowanie negocjacji dotyczących nowej umowy z Rosją, realizacja strategii na rzecz Azji Środkowej,

- współpraca z nową administracją amerykańską,
- kontynuowanie współpracy z krajami ASEAN, Chinami i Indiami, Ameryką Łacińską,
- uczestnictwo w zamykaniu dauhańskiej rundy rozwojowej oraz w toczących się dwustronnych negocjacjach handlowych,
- udział w zapewnianiu bezpieczeństwa i stabilności międzynarodowej, szczególnie w Kosowie, na Bliskim Wschodzie, w Afganistanie i Gruzji,
- kontynuowanie wdrażania instrumentu żywnościowego, sprawne reagowanie na sytuacje kryzysowe wymagające pomocy humanitarnej.

Lepsze uregulowania prawne i przejrzystość

- przeprowadzenie oceny ogólnej skuteczności ram prawnych w poszczególnych obszarach polityki,
- kontynuowanie ograniczeń obciążeń administracyjnych, aby do roku 2012 osiągnąć cel 25% oraz prowadzenie prac w ramach europejskiej inicjatywy przejrzystości.

W celu zapewnienia skuteczności planowanych działań, w strategii politycznej na 2010 r. Komisja Europejska przedstawiła propozycje dotyczące zasobów ludzkich i finansowych, do których należą:

- uzupełnienie kadry pracowniczej Komisji Europejskiej, wynikające z rozszerzenia Unii Europejskiej o Bułgarię i Rumunię,
- redystrybucja około 600 stanowisk, w większości wewnątrz poszczególnych dyrekcji generalnych,
- zmiany w środkach finansowych odzwierciedlające priorytety na rok 2010.

III. DOKUMENTY POWIĄZANE

Program Strategiczny Komisji Europejskiej na lata 2005 – 2009 – *STRATEGIC OBJECTIVES 2005 – 2009: Europe 2010: A Partnership for European Renewal - Prosperity, Solidarity and Security - Communication from the President in agreement with Vice-President Wallström*, COM (2005) z 26 stycznia 2005 r.

Komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Jednolity rynek Europy XXI wieku, COM (2007) 724 z 20 listopada 2007 r.

Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Skuteczna Europa – stosowanie prawa wspólnotowego COM (2007) 502 z 5 września 2007 r.

Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Program działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2009 r. – Działajmy już teraz na rzecz lepszej Europy COM (2008) 712, z 5 listopada 2008 r.

Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Roczna strategia polityczna na 2009 r., COM (2008) 72 z 13 lutego 2008 r.

IV. STANOWISKO RZĄDU

Priorytety polityczne

Poprawa sytuacji gospodarczej i społecznej

W kontekście kryzysu nie należy zapominać o tym, iż zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej, zwłaszcza obecnie, powinny być w pełni respektowane swobody traktatowe – kryzys ekonomiczny nie może być uzasadnieniem dla protekcjonizmu, a szerzej, Polska z bardzo dużą ostrożnością podchodzi do logiki „specjalnych zasad na specjalne czasy”. Podejście takie utrudni wykorzystanie w pełni szans, jakie daje integracja europejska i rynek wewnętrzny.

Komisja Europejska zapowiedziała, iż zapewnienie skutecznej realizacji działań i monitorowanie oddziaływania Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego będą jednymi z jej głównych zadań realizowanych w 2010 r. Rzeczpospolita Polska poparła realizację Planu i z dużym zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji Europejskiej. Polska uważa, iż efektywna i szybka implementacja Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego może przynieść satysfakcjonujące i wymierne rezultaty dla Unii Europejskiej i jej państw członkowskich. Polska uważa, że tym bardziej reakcja Unii Europejskiej na kryzys gospodarczy i finansowy powinna być pilna, jako że na rozszerzające się spowolnienie gospodarcze, nakładają się problemy związane z pogarszającą się sytuacją na rynkach pracy państw członkowskich.

Należy podkreślić, że Rzeczpospolita Polska zdecydowanie popiera wszelkie działania zmierzające do poprawy sytuacji na rynku pracy, zgadzając się z priorytetami wskazanymi przez Komisję Europejską w odniesieniu do europejskiego wymiaru polityki w zakresie zatrudnienia, edukacji i szkoleń. Polska zgadza się ze stwierdzeniem, iż wraz z rozwojem kryzysu szczególnie istotne stało się wykorzystanie dostępnych Komisji Europejskiej środków, aby wspomóc pracę państw członkowskich nad rozwiązywaniem problemu bezrobocia i utrzymywaniem spójności społecznej. W tym celu, wskazane jest wspieranie elastycznego i mobilnego rynku pracy, co przyczynia się do pełniejszego zagospodarowania zasobów pracy. Jednocześnie jednak Polska z niepokojem zauważa, iż w dokumencie nie odniesiono się do kwestii zapewnienia odpowiedniej mobilności na europejskim rynku pracy, a w tym konieczności monitorowania przez Komisję Europejską we współpracy z państwami członkowskimi stopnia wdrożenia swobody przepływu pracowników oraz świadczenia usług w formie delegowania pracowników.

W strategii politycznej na 2010 r. Komisja Europejska zobowiązała się do monitorowania zobowiązań do prowadzenia i koordynowania działań wynikających z Paktu Stabilności i Wzrostu. Rzeczpospolita Polska wyraża pełne poparcie dla działań Komisji Europejskiej w tym zakresie. Państwa członkowskie powinny prowadzić odpowiedzialną politykę gospodarczą, w tym politykę fiskalną. Tylko dzięki efektywnej realizacji zamierzeń i prawidłowym, z punktu widzenia gospodarczego i prawnego, stosowaniu Paktu Stabilności i Wzrostu, możliwe będzie utrzymanie stabilności makroekonomicznej i finansowej.

Kryzys finansowy udowodnił, iż obecnie funkcjonująca architektura finansowa wykazuje niedociągnięcia i słabe strony. W związku z tym Rzeczpospolita Polska zgadza się w pełni z opinią Komisji Europejskiej, iż 2010 r. będzie istotny ze względu na wdrażanie najważniejszych regulacji nadzoru nad rynkiem finansowym. Polska z dużym zadowoleniem odnotowuje raport przygotowany przez Grupę de Larosière'a i uważa, iż stanowi on dobrą podstawę do dyskusji na temat nowej architektury finansowej w Unii Europejskiej. W szczególności, w kontekście nadzoru na poziomie makro, uzasadnionym wydaje się utworzenie podmiotu, który będzie gromadził i analizował informacje, a także

w kompleksowy sposób będzie monitorował sytuację na europejskich rynkach finansowych i nadzorował działalność międzynarodowych grup kapitałowych. Rzeczpospolita Polska zgadza się, iż konieczne jest wzmocnienie i przekształcenie komitetów nadzorczych trzeciego poziomu w instytucje europejskich nadzorców (bankowych, ubezpieczeniowych i kapitałowych). Ponadto Rzeczpospolita Polska podziela potrzebę utworzenia Europejskiego Systemu Nadzorców Finansowych, jednakże z zastrzeżeniem, iż podział odpowiedzialności i kompetencji pomiędzy nadzorcami macierzystymi i goszczącymi będzie odpowiednio wyważony. Polska zwraca również uwagę na konieczność rozwiązania kwestii podziału kosztów, w przypadku kryzysów finansowych, mających transgraniczne skutki. Jednocześnie Polska sceptycznie podchodzi do pochopnego ograniczania uprawnień nadzorców lokalnych, przy jednoczesnym pozostawieniu bez zmian zakresu ich odpowiedzialności.

Rzeczpospolita Polska popierać będzie prace Komisji Europejskiej na rzecz prowadzenia i koordynowania krajowych działań wynikających ze Strategii Lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Ponadto Polska będzie brała aktywny udział w dyskusji nad priorytetami, które powinny przyświecać Unii Europejskiej po zakończeniu obecnego harmonogramu działań, tj. po 2010 r. Działania Unii Europejskiej powinny koncentrować się w dalszym ciągu na pobudzaniu gospodarki i zapewnianiu odpowiedniej liczby miejsc pracy poprzez wdrażanie tych reform strukturalnych, które kształtować będą przyszłą pozycję konkurencyjną Unii Europejskiej. W związku z tym reformy w ramach nowej strategii gospodarczej Unii po 2010 r. powinny być wprowadzane ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), a także przy założeniu intensyfikacji i usprawniania funkcjonowania rynku wewnętrznego. W szczególności Polska będzie popierała i promowała reformy w zakresie 5 obszarów priorytetowych: (1) rozwoju przedsiębiorczości (2) inwestycji w wiedzę i innowacje, (3) promowania zrównoważonego rozwoju, (4) inwestycji w kapitał ludzki oraz (5) modernizacji rynków pracy. Wszelkie działania realizowane w zakresie nowej strategii gospodarczej po 2010 powinny być podporządkowane zasadzie wspierania innowacyjnych i prośrodowiskowych rozwiązań, z uwzględnieniem aspektu konkurencyjności Unii Europejskiej na świecie. Jednocześnie, w szczególności w dobie wyzwań gospodarczych i demograficznych, efektywnemu wdrażaniu reform gospodarczych musi towarzyszyć konsolidacja fiskalna - warunek stabilności finansów publicznych.

Wydaje się, że cel ten może być zapewniony przez wprowadzanie innowacyjnych rozwiązań w tych sektorach przemysłowych i usługowych, w których Unia charakteryzuje się względną konkurencyjnością lub potencjałem innowacyjnym w porównaniu do partnerów zagranicznych. Polska będzie zatem popierała działania wspierające rozwój przemysłów zapewniających efektywne wykorzystanie dostępnych surowców w Unii Europejskiej (przemysł maszynowy, drzewny), jak również odpowiednią, wykwalifikowaną siłę roboczą (przemysł motoryzacyjny, tekstylny). Wszelkie działania promujące te przemysły powinny być podporządkowane zasadzie wspierania innowacyjnych i prośrodowiskowych rozwiązań, z uwzględnieniem aspektu konkurencyjności Unii Europejskiej na świecie.

Rzeczpospolita Polska w pełni popiera idee otwartego, jednolitego rynku wewnętrznego. Polska uważa, że jakiegokolwiek działania zarówno interwencjonistyczne, w tym z zakresu pomocy publicznej, jak i protekcjonistyczne powinny być możliwie ograniczone oraz podejmowane z rozważą i w zgodzie z traktatowymi zasadami. Polska opowiada się również za pełnym wdrożeniem programu *Small Business Act* z 2008 r. oraz poprawą dostępu do rynku dla małych i średnich przedsiębiorstw w krajach trzecich. Przy rozszerzaniu reguł konkurencji należy jednak zwrócić uwagę na ograniczenia wynikające z obowiązku państwa w zakresie zapewnienia społeczeństwu usług o charakterze powszechnym, czego przykładem jest rynek usług pocztowych.

Rzeczpospolita Polska wskazuje na istotną rolę dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym. Z uwagi m.in. na jej horyzontalny charakter wdrożenie przepisów wspomnianej dyrektywy stanowi wyzwanie dla administracji państw członkowskich. Dlatego też po terminie transpozycji jej przepisów (28 grudnia 2009 r.) Polska postuluje dalsze aktywne zaangażowanie Komisji Europejskiej we wspieranie administracji państw członkowskich w celu zapewnienia pełnej funkcjonalności instrumentów przewidzianych w przepisach dyrektywy. Ponadto Komisja Europejska – zgodnie z przepisami dyrektywy – powinna aktywnie badać kierunki dalszego urzeczywistniania rynku wewnętrznego w sektorze usług.

Rzeczpospolita Polska popiera priorytety Komisji na 2010 r. w odniesieniu do reagowania na skutki wynikające z kryzysu zmian w gospodarce europejskiej przy wykorzystaniu pomocy państwa i kontroli połączeń przedsiębiorstw, podkreślając konieczność zapewnienia zgodności tych działań z zasadami traktatowymi. W tym kontekście Polska opowiada się za utrzymaniem dotychczasowych regulacji, nie uelastyczniając ich, gdyż wszelkie zniekształcenie rynku wynikające z udzielonego wsparcia w ramach pomocy publicznej będzie stanowiło barierę w rozwoju gospodarczym i społecznym w długim okresie.

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji Europejskiej, dotyczącą przygotowania zintegrowanego podejścia do gospodarki usług cyfrowych oraz przekształcenia aktualnie obowiązujących ram polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT). W szczególności ramy polityczne i prawne dotyczące internetu powinny wykraczać poza wąskie polityki sektorowe i uwzględniać konwergencję telekomunikacji, informatyki i mediów. Istniejące rozwiązania są nieadekwatne z punktu widzenia nowych modeli biznesowych. Zmiany w politykach i tworzonych regulacjach powinny uwzględniać dwa aspekty – stymulować konkurencję i chronić konsumenta. Powinny być elastyczne i uwzględniać dalszy rozwój internetu i jego oddziaływanie na takie kwestie globalne jak zrównoważony rozwój, zmiany klimatyczne, starzejące się społeczeństwa i efektywność energetyczna.

Zmienione ramy polityczne muszą uwzględniać zanikającą obecnie granicę między zwykłymi użytkownikami a osobami zawodowo zajmującymi się internetem. Tworzone są zasoby wiedzy (poprzez rozbudowanie serwisów społecznościowych) i dlatego ważne jest wypracowanie najbardziej efektywnych modeli zarządzania własnością intelektualną oraz mechanizmów do zarządzania treścią, zwłaszcza, że treści elektroniczne mogą być wykorzystane zarówno w procesach zarządzania państwem, promowaniu kultury oraz upowszechnieniu edukacji. Kontynuując inicjatywę i2010, należałoby przy wytyczaniu priorytetów uwzględnić prognozy dotyczące skutków kryzysu. Już obecnie można oczekiwać, iż jednym z priorytetów powinny być działania związane z eKształceniem oraz ze zwiększaniem umiejętności posługiwania się nowymi technologiami komunikacyjnymi, zwłaszcza przez grupy społeczne, które są najbardziej zagrożone zarówno alienacją cyfrową, jak i bezrobociem w czasach kryzysu.

Rzeczpospolita Polska podziela pogląd co do szczególnego znaczenia kwestii bezpieczeństwa sieci i informacji, zwłaszcza w kontekście dalszego rozpowszechnienia internetu i wzrostu zagrożeń takich jak: naruszenia danych, kradzieże tożsamości, rozwój przestępstw elektronicznych oraz problem złośliwego oprogramowania tzw. *malware*. Odpowiedzią na te problemy mogłaby być intensyfikacja działań uświadamiających na temat bezpieczeństwa informacji, rozwój współpracy międzynarodowej, stosowanie instrumentów prawnych oraz włączenie ekspertów technicznych i użytkowników do prowadzonych debat w sprawie identyfikowanych zagrożeń. Kontynuowane działania wynikające z odnowionej strategii w dziedzinie łączy szerokopasmowych powinny zwłaszcza uwzględniać możliwości jakie dają

urządzenia mobilne do dalszego upowszechnienia dostępu do internetu, co w głównej mierze dotyczy obszarów wiejskich.

Rzeczpospolita Polska podziela opinię Komisji Europejskiej na temat potrzeby intensyfikacji walki z podrabianiem towarów i piractwem. Polska popiera kontynuowanie prac nad stworzeniem patentu wspólnotowego oraz systemu sądowego rozstrzygania sporów patentowych. Rzeczpospolita Polska od dawna postuluje jak najszybsze stworzenie systemu patentu wspólnotowego, który byłby przede wszystkim prosty, tani i skuteczny na terytorium całej Unii Europejskiej. W zakresie modernizacji systemu ochrony praw autorskich, Polska co do zasady podziela przekonanie o potrzebie poprawy sytuacji materialnej artystów wykonawców, jednakże nie zgadza się z opinią o potrzebie wydłużenia ochrony artystów wykonawców i producentów fonogramów do 95 lat po publikacji. Zdaniem Polski o wiele bardziej uzasadnione jest wydłużenie tej ochrony do 70 lat oraz wprowadzenie innych rozwiązań, np. wprowadzenie na stałe, a nie tymczasowo, klauzuli „używaj albo strać” dla producentów fonogramów odnośnie do przeniesionych na nich praw do artystycznych wykonania.

Rzeczpospolita Polska będzie wspierać działania Komisji Europejskiej promujące ideę piątej swobody rynku wewnętrznego - swobodnego przepływu wiedzy, uważając, iż jest to szczególnie istotne w kontekście zwalczania negatywnych skutków spowolnienia ekonomicznego. Zwiększanie swobody w przepływie wiedzy, w obecnej sytuacji zaawansowania liberalizacji w ramach rynku wewnętrznego Unii Europejskiej może stanowić dodatkowy czynnik pozwalający na lepsze i efektywniejsze wykorzystanie możliwości produkcyjnych w kierunku silniejszego konkurencyjnego na rynkach międzynarodowych. Ułatwienie dostępu do nowych technologii w poszczególnych sektorach przemysłu i usług umożliwi realizację priorytetów związanych ze wzrostem innowacyjności gospodarki europejskiej

W tym kontekście, Rzeczpospolita Polska będzie popierać wysiłki Komisji Europejskiej zmierzające do zmniejszenia rozdrobnienia europejskich działań badawczych poprzez dalsze wzmacnianie budowy Europejskiej Przestrzeni Badawczej. (ERA). Należy jednocześnie stwierdzić, iż przedstawiona przez Komisję Europejską w strategii politycznej informacja jest niezwykle lakoniczna i nie zawiera propozycji konkretnych działań na 2010 r.: rozwiązań prawnych, instrumentów, które mogłyby być zaproponowane na poziomie Wspólnoty, aby osiągnąć te cele. W nawiązaniu do wcześniej wyrażanych opinii Rzeczpospolita Polska stoi na stanowisku, iż w szczególności działania związane z rozwojem ERA powinny być nakierowane na wspieranie mobilności naukowców oraz zmniejszanie dysproporcji w nasyceniu infrastrukturą badawczą poszczególnych państw i regionów.

Zawarte w strategii politycznej stwierdzenie Komisji Europejskiej o konieczności skutecznej realizacji strategii innowacyjności, jest w kontekście kryzysu zdecydowanie niewystarczające. Rzeczpospolita Polska uznaje za całkowicie zasadne wspieranie rozwoju Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT), który powinien służyć budowie Europy opartej na wiedzy, konkurencyjnej i bardziej odpornej na kryzysy. W tym kontekście, Rzeczpospolita Polska jest przekonana, iż uruchomienie pierwszych wspólnot wiedzy i innowacji na przełomie 2009 i 2010 r. może faktycznie uaktywnić potencjał EIT w zakresie stymulowania innowacji.

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości deklarację Komisji Europejskiej dotyczącą zakończenia w 2010 r. konsultacji odnośnie do europejskiej polityki transportowej. Polska, co do zasady, zgadza się z potrzebą uwzględnienia zapotrzebowania na gospodarkę niskoemisyjną oraz nowych mechanizmów finansowania we Wspólnej Polityce

Transportowej. Polska oczekuje na wnioski dotyczące zarządzania programem Galileo po 2013 r.

Rzeczpospolita Polska jest również zainteresowana aktualizacją wytycznych dotyczących sieci TEN-T, co zapowiada Komisja Europejska. Polska opowiada się za optymalizacją struktury sieci TEN-T w celu osiągnięcia efektywnych rezultatów jej rozwoju i tym samym – wytworzenia najbardziej sprzyjających warunków dla tranzytu wzdłuż międzynarodowych szlaków multimodalnych we wszystkich kierunkach. Szlaki te powinny generować szybki, możliwie najkrótszy tranzyt, stanowiący najmniejsze obciążenie dla środowiska, niskie koszty eksploatacji oraz maksymalizację korzyści ekonomicznych, społecznych i ekologicznych.

W ocenie Rzeczypospolitej Polskiej najbardziej odpowiednią opcją dalszego rozwoju TEN-T jest rozwiązanie polegające na zachowaniu struktury dwupoziomowej w rozbudowanej i spójnej formie z siecią kompleksową i siecią bazową. Inwestycje w infrastrukturę TEN-T powinny być ze sobą ściśle skoordynowane na poziomie Wspólnoty. W celu osiągnięcia tego założenia optymalnym rozwiązaniem proponowanym przez stronę polską jest utworzenie spójnej i zintegrowanej wewnątrz Wspólnoty struktury dwupoziomowej z siecią kompleksową i siecią bazową obejmującą zdefiniowaną geograficznie sieć priorytetową oraz filar koncepcyjny, ułatwiający uwzględnianie różnych aspektów polityki transportowej i infrastruktury transportowej.

Rzeczpospolita Polska z rozczarowaniem przyjmuje fakt nie wspomnienia wielu działań, jak do tej pory zaplanowanych na 2010 r., związanych z rozwojem inteligentnych systemów transportowych, logistyką transportu towarowego, mobilnością miejską oraz z pakietem *Greening transport*. Wszystkie te działania, łącznie z pracami nad nową polityką transportową Unii Europejskiej, powinny przyczyniać się do zapewnienia społeczeństwu optymalnej usługi transportowej przy jednoczesnym zmniejszaniu negatywnego oddziaływania transportu na środowisko przyrodnicze i warunki życia (w tym na zmiany klimatu). Powinno to być realizowane m.in. poprzez optymalizację tempa wzrostu ruchu i przewozów, wpływanie na podział zadań przewozowych między środki transportu (tak, aby w możliwie dużym stopniu wykorzystać środki transportu mniej szkodliwe dla środowiska) oraz stosowanie technicznych i organizacyjnych rozwiązań prośrodowiskowych.

Zmiany klimatyczne i zrównoważony rozwój w Europie

Rzeczpospolita Polska popiera wysiłki zmierzające do osiągnięcia ambitnego i kompleksowego globalnego porozumienia w sprawie zmian klimatu (tzw. porozumienia post-Kioto), na konferencji COP15 w Kopenhadze w 2009 r. Równocześnie jednak pragnie zauważyć, że zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2008 r.- Komisja Europejska powinna przedstawić w marcu 2010 r. ocenę wpływu realizacji postanowień nowego porozumienia globalnego, w tym przyjęcia przez Unię Europejską wyższych niż 20% celów redukcyjnych. Na tej podstawie Rada Europejska dokona oceny postanowień, mając w szczególności na uwadze ich wpływ na konkurencyjność europejskiego przemysłu oraz innych sektorów gospodarczych. Polska uważa, że przyjęcie przez Unię Europejską wyższych zobowiązań redukcyjnych niż 20 % powinno mieć miejsce tylko wówczas, kiedy inne państwa rozwinięte przyjmą na siebie podobne i równie ambitne zobowiązania redukcyjne.

Ponadto, zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach przyszłego porozumienia post-Kioto, wspólnotowy system handlu emisjami może stać się jednym z głównych, efektywnych kosztowo mechanizmów redukcji emisji, dlatego też niezwykle ważnym zadaniem jest prawidłowa implementacja znowelizowanej dyrektywy dotyczącej systemu handlu emisjami, w szczególności określenie sektorów narażonych na wyciek węgla oraz zasad prowadzenia aukcji uprawnień do emisji. W dłuższej perspektywie Polska popiera tworzenie połączeń

między porównywalnymi krajowymi systemami handlu uprawnieniami do emisji w poszczególnych państwach, budując w ten sposób światowy rynek emisji.

Rzeczpospolita Polska podziela stanowisko Komisji w zakresie oceny najważniejszych wyzwań stojących przed europejską polityką energetyczną. Działania zarówno w zakresie poprawy efektywności energetycznej, jak i opracowania nowych wytycznych dotyczących transeuropejskich sieci energetycznych stanowią istotny element wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego Unii Europejskiej.

Rzeczpospolita Polska oczekuje ambitnych propozycji Komisji Europejskiej w zakresie Planu Działań dla energetyki na lata 2010-2014, który ma zostać przyjęty na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w 2010 r. Polska wyraża nadzieję, że dokument ten będzie stanowił kontynuację linii działań zarysowanych w Drugim Strategicznym Przeglądzie Polityki Energetycznej. Rzeczpospolita Polska oczekuje, że w pracach nad Planem Działania zostaną uwzględnione rozwiązania, które zminimalizują prawdopodobieństwo narażenia poszczególnych państw członkowskich oraz Unii Europejskiej, jako całości na przerwy w dostawach gazu podobne do tych, które obserwowano w 2006, 2007 i szczególnie w 2009 r. Ponadto Polska oczekuje, że zaproponowane mechanizmy będą wysoce operacyjne i pozwolą w przyszłości uchronić poszczególne państwa członkowskie od strat związanych z ewentualnym kryzysem dostaw. W tym zakresie Polska oczekuje kompleksowych rozwiązań, które będą miały na celu pełne wykorzystanie potencjału surowcowego oraz wytwórczego Wspólnoty w zakresie produkcji energii ze źródeł odnawialnych, ze szczególnym uwzględnieniem produkcji biogazu oraz wytwarzaniem biopaliw. Zdaniem Polski zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego, a tym samym zapewnienie ciągłości dostaw energii może nastąpić jedynie poprzez zwiększenie poziomu uniezależniania się Wspólnoty od dostaw zewnętrznych. Takie rozwiązanie niesie za sobą również korzyści środowiskowe, w zakresie których Wspólnota podejmuje nieustanne wysiłki.

Mając powyższe na uwadze Rzeczpospolita Polska wyraża nadzieję, że Komisja Europejska zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z marca 2009 r. przedstawi ambitne rozwiązania w zakresie polityki bezpieczeństwa energetycznego, szczególnie w zakresie wzmocnienia jej III filaru, czyli bezpieczeństwa dostaw energii oraz zwiększenia efektywności działania mechanizmów solidarności energetycznej na wypadek kryzysu. Polska oczekuje, że Komisja przedstawi stosowne instrumenty, które będą stanowiły skuteczne uzupełnienie prowadzonych już inicjatyw w ramach pozostałych filarów polityki energetycznej Unii Europejskiej.

W tym zakresie kluczowe znaczenie będzie miała zmiana prawodawstwa w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu. Rzeczpospolita Polska oczekuje, że zgodnie z konkluzjami marcowej Rady Europejskiej jeszcze w 2009 r. rozpoczną się prace nad nowelizacją dyrektywy 2004/67/WE, które doprowadzą do znaczącego wzmocnienia wspólnotowego mechanizmu reagowania kryzysowego w sektorze gazu ziemnego. Polska oczekuje, że ulepszone mechanizmy reagowania kryzysowego będą służyć wzmocnieniu wzajemnej solidarności państw członkowskich i uwzględniać margines zdolności poszczególnych państw członkowskich do samodzielnego sprostania sytuacji kryzysowej.

W opinii Rzeczypospolitej Polskiej działania Komisji powinny równolegle koncentrować się na opracowaniu stabilnych i operacyjnych podstaw prawnych, które posłużą do realizacji ambitnych celów Wspólnoty w zakresie rozbudowy infrastruktury przyczyniającej się do dywersyfikacji źródeł i tras przesyłu surowców energetycznych do Unii Europejskiej i w ramach Wspólnoty. W tym względzie dużą rolę Komisja powinna przywiązywać do integracji krajowych systemów energii elektrycznej i gazu ziemnego w ramach rynku wewnętrznego, rozbudowy instalacji LNG, a także zwiększenia pojemności magazynowej paliw gazowych w

Unii Europejskiej. Interkonektory umożliwią bowiem efektywne działanie wspólnego rynku energetycznego i mechanizmów solidarnościowych, natomiast magazyny stanowią jedno z najbardziej elastycznych źródeł rezerw gazu, które można łatwo uruchomić w sytuacji przerwania dostaw. Istnieje ponadto pilna potrzeba wzmocnienia europejskiej polityki energetycznej, w szczególności poprzez wprowadzenie efektywnych instrumentów wspierania koniecznych inwestycji, którymi do tej pory Unia nie dysponowała. Temat ten wpisuje się w aktualną dyskusję o kształcie budżetu Unii Europejskiej w przyszłej perspektywie finansowej.

W kwestii liberalizacji rynku energii elektrycznej i gazu Komisja zwraca uwagę na potrzebę podjęcia działań zmierzających do wdrożenia nowego prawodawstwa w tym zakresie. W opinii Rzeczypospolitej Polskiej proces liberalizacji rynku energetycznego nie powinien jednak zakończyć się na rozwiązaniach uzgodnionych w III pakiecie liberalizacyjnym. Polska zauważa potrzebę dalszego uelastyczniania wspólnotowego rynku energii, co przyczyni się nie tylko do polepszenia sytuacji konsumentów, lecz dodatkowo umożliwi praktyczne zastosowanie mechanizmów solidarności energetycznej, które wprost wzmacniają bezpieczeństwo energetyczne zarówno państw członkowskich, jak i Wspólnoty, jako całości.

Rzeczpospolita Polska popiera działania mające na celu zatrzymanie utraty bioróżnorodności, w tym prace nad ukończeniem sieci Natura 2000. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej szczególnego znaczenia nabiera zamknięcie prac nad wyznaczaniem morskich obszarów sieci Natura 2000 i zapewnienie właściwego zarządzania tymi obszarami dla ich odpowiedniej ochrony. Polska opowiada się również za kontynuacją działań w ramach globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa, jako przyjaznego użytkownikom źródła danych na temat zachodzących w środowisku zmian.

Proces przygotowań do wypracowania założeń dla przyszłej perspektywy wieloletniej i ram finansowych dla działalności Unii Europejskiej, o którym mowa w strategii politycznej Komisji Europejskiej obejmować będzie średniookresowy przegląd wydatków wspólnotowych. Elementem tego procesu będzie również ocena wydatków realizowanych w ramach instrumentarium Wspólnej Polityki Rolnej włącznie z dyskusją na temat relacji dotychczas przypisywanych tej polityce środków do nowowprowadzanych do rolnego *acquis* wyzwań i zobowiązań dla europejskiego modelu rolnictwa, z czym wiąże się również problematyka i prawdopodobieństwo zagospodarowywania w przyszłości rocznych pułapów wydatków w ramach bieżącej perspektywy (przy uwzględnieniu rozwoju sytuacji na rynku cen żywności, wzmagania się sytuacji kryzysowych, rosnącej konkurencji i presji zewnętrznej na pozarolnicze kierunki zagospodarowania produkcji rolnej z uszczerbkiem dla bezpieczeństwa dostaw itd.).

Nie uprzedzając zatem stanowiska Polski w sprawie przyszłości WPR po 2013 r., którego obecne stanowisko nie obejmuje, należy odnotować, że proces modyfikacji ram perspektywy finansowej 2007-2013 już postępuje. W opinii Rzeczypospolitej Polskiej proces ten w szczególności od pewnego czasu zachodzi na gruncie polityki rolnej i bliski jest wyczerpaniu zakresu możliwości dla tej formuły. Od strony technicznej instrumentarium Wspólnej Polityki Rolnej przeszło bowiem kompletną ścieżkę reform sektorowych, jak i innych inicjatyw mających na celu uproszczenie prawodawstwa rolnego. Podsumowaniem tego procesu był natomiast zakończony w styczniu 2009 r. przegląd *health check* polityki rolnej. Z kolei od strony finansowej konkretnymi przejawami przeprowadzanego przeglądu budżetu były inicjatywy legislacyjne, które skutkowały istotnym obciążeniem i ograniczeniem podstaw finansowych Wspólnej Polityki Rolnej. Spośród nich na uwagę zasługuje przede wszystkim część Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego zakładająca finansowanie nowych

projektów w dziedzinie polityki energetycznej z wygenerowanych tymczasowo marginesów budżetowych w ramach polityki rolnej.

W związku z tym, zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej swój wkład do działań natury przeglądowej polityka rolna Wspólnoty już wniosła. Co więcej, wspomniane wyżej inicjatywy udowodniły, iż poprzez swoje instrumentarium Wspólna Polityka Rolna posiada zdolność realizacji szerokiego katalogu nowych, ponadnarodowych i transgranicznych wyzwań – od sytuacji kryzysowych na rynku żywności, poprzez zmiany klimatyczne, energię odnawialną, bioróżnorodność, gospodarkę wodną po wzmocnienie nasycenia obszarów wiejskich dostępem do nowych technologii, w tym zwłaszcza szerokopasmowego internetu.

W odniesieniu do pozostałych zmian w alokacjach finansowych zapowiedzianych w dokumencie dla działu drugiego perspektywy finansowej i przewidywanego transferu środków do drugiego filaru polityki rolnej z tytułu reformy rynku wina, Rzeczpospolita Polska pragnie przypomnieć, iż jedynie pięć państw członkowskich objętych zostanie transferem, mimo istnienia potrzeby ukierunkowania wsparcia także na rzecz obszarów wiejskich w państwach winiarskich o skromnej i zawiązującej się uprawie winorośli, w których plantacje te nie mają znaczenia rynkowego, ale są szalenie istotne z punktu widzenia wzrostu atrakcyjności regionalnej i agroturystycznej. W tym też kontekście Polska zwraca uwagę na oświadczenie złożone przez Polskę przy okazji porozumienia politycznego w sprawie reformy rynku wina.

W odniesieniu do zbliżającej się dyskusji na temat delimitacji obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania Rzeczpospolita Polska podkreśla konieczność zapewnienia pewnego marginesu swobody w ramach limitów zaproponowanych kryteriów odzwierciedlających warunki biofizyczne oraz specyfikę produkcji rolniczej w poszczególnych państwach członkowskich, a nawet w regionach. Jednocześnie mając na uwadze powyższe Rzeczpospolita Polska pragnie zwrócić uwagę Komisji Europejskiej na problem ewentualnego przesunięcia wsparcia na poziomie regionalnym w przypadku ponownego wytyczenia tych obszarów w oparciu o nowe kryteria i wskaźniki. Komisja Europejska powinna w takim przypadku zapewnić pole dla dyskusji odnośnie ewentualnych rozwiązań przejściowych.

Jeśli chodzi o politykę jakości produktów rolnych, Rzeczpospolita Polska wyraża oczekiwanie, iż zamiarem Komisji Europejskiej nie będzie koncentracja wsparcia i środków promocyjnych wyłącznie na rzecz produktów wpisanych do wspólnotowego rejestru. Byłoby to bowiem niespójne z innymi, funkcjonującymi w ramach organizacji rynku mechanizmami (np. na rynku owoców i warzyw, mleka) i mogłoby obniżyć pozycję konkurencyjną produktów, które spełniają wszystkie wymagania i standardy wspólnotowe, a które skutecznie zdobywają rynki zbytu na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich. Natomiast, starania prowadzące do uproszczenia procedur oceny wniosków zasługują na uwagę i przychyłność. Rzeczpospolita Polska oczekuje utrzymania systemu gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Polska nie może bowiem pozostać obojętną na próby zmiany statusu gwarantowanej tradycyjnej specjalności i zmiany w definicjach chronionych oznaczeń geograficznych i chronionych nazw pochodzenia. System gwarantowanej tradycyjnej specjalności jest bardzo młody i nie można dopuścić do jego deprecjacji, tym bardziej, że w przypadku wielu państw członkowskich, w tym Polski, system ten posiada potencjał rejestracyjny.

Rzeczpospolita Polska będzie aktywnie uczestniczyć w dyskusji na temat założeń Wspólnej Polityki Rybackiej po 2012 r. poprzedzającej zapowiedziane przez Komisję Europejską na 2010 r. przedłożenie propozycji reform. W opinii Rzeczypospolitej Polskiej kluczowe znaczenie dla ich powodzenia będą miały zmiany w zasadach zarządzania zasobami,

polegające na wzmocnieniu wieloletnich planów zarządzania. Zarządzanie zasobami rybołówstwa w perspektywie długoterminowej zapewni większe korzyści środowiskowe jak i jaśniejsze perspektywy ekonomiczne dla sektora. Jednocześnie zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej należy utrzymać limity i kwoty połowowe oraz zasadę relatywnej stabilności na poziomie wspólnotowym, przy zwiększeniu swobody regulowania zasad dostępu do alokowanych zasobów na poziomie krajowym. Rozwiązanie to pozwoli na optymalizację wykorzystania przyznanych kwot dzięki stosowaniu rozwiązań uwzględniających specyfikę poszczególnych państw członkowskich. Istotnym elementem reformy Wspólnej Polityki Rybackiej powinno być również wzmocnienie roli organizacji producentów w działaniach „od połowu do sprzedaży” dla lepszego zaspokajania oczekiwań konsumentów, uzyskiwania wysokiej jakości produktów oraz w rezultacie poprawy opłacalności sektora. Konieczne jest również zapewnienie równowagi między stopniem ambicji celów a dostępnymi narzędziami ich realizacji w praktyce. W tym kontekście niezbędne jest utrzymanie wsparcia finansowego dla najsłabiej rozwiniętych regionów i ich dystrybucja według kryterium konwergencji. W odniesieniu do diskutowanej obecnie i mającej wejść w życie w 2010 r. reformy systemu kontroli i egzekwowania przepisów Wspólnej Polityki Rybackiej, Rzeczpospolita Polska popierając inicjatywę na rzecz poprawy funkcjonowania wspólnotowego systemu kontroli rybołówstwa i uproszczenia prawodawstwa w tej dziedzinie, opowiada się za wprowadzeniem rozwiązań w jak najmniej obciążający sposób obciążających sektor rybołówstwa.

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjmuje deklarację Komisji Europejskiej odnośnie do zapewnienia wsparcia operacyjnego wdrażania strategii dla regionu Morza Bałtyckiego oraz wynikającego z niej planu działania obejmującego takie obszary jak energetyka, środowisko naturalne, transport, technologie informacyjne i komunikacyjne, badania, innowacje. Zdaniem Polski punktem odniesienia dla współpracy z krajami z regionu Morza Bałtyckiego nie będącymi członkami Unii Europejskiej powinien być mandat udzielony Komisji Europejskiej przez Radę Europejską w grudniu 2007 r., zgodnie z którym fundament zewnętrznych aspektów współpracy powinny stanowić ramy Wymiaru Północnego. Należy również promować efektywniejsze wdrażanie obowiązujących regulacji prawnych w obszarze ochrony środowiska morskiego, dotyczących m.in. ograniczania eutrofizacji, ochrony bioróżnorodności Morza Bałtyckiego, ograniczania dopływu substancji niebezpiecznych oraz zapewnienia przyjaznego dla środowiska transportu morskiego i działalności gospodarczej na Morzu Bałtyckim, zgodnie z *acquis* oraz Bałtyckim Planem Działania HELCOM, przyjętym 15 listopada 2007 r. poprzez Strony Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego z 1998 r. Szczególne znaczenie ma również współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa regionu, w tym w szczególności w zakresie postępowania z zatopioną bronią chemiczną i bezpieczeństwa transportu morskiego. Zdaniem Polski strategia – oparta na zasadzie zrównoważonego doboru priorytetów – daje szansę na aktywizację potencjału, który powstał w regionie Morza Bałtyckiego w wyniku rozszerzenia Unii Europejskiej w 2004 r. Polska jest aktywnym uczestnikiem debaty na temat celów strategii. Zdaniem Polski, kluczowym czynnikiem, który w coraz większym stopniu będzie decydował o dynamice rozwoju i atrakcyjności regionu Morza Bałtyckiego jest jego konkurencyjność i spójność. Wizja rozwoju regionu jako wiodącego obszaru na kontynencie europejskim wymaga utworzenia na jego terytorium zintegrowanego obszaru gospodarczego, sprzyjającego skutecznej konwergencji rozwojowej poprzez: pełne wdrożenie zasad rynku wewnętrznego, stworzenie sprzyjających warunków do rozwoju przedsiębiorczości, ze szczególnym uwzględnieniem zasad lepszego stanowienia prawa, zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego, zwiększenie poziomu innowacyjności, urzeczywistnienie swobody przepływu wiedzy.

Po pierwsze obywatele

Rzeczpospolita Polska popiera kontynuację działań, których celem jest zwiększenie bezpieczeństwa obywateli. W związku z tym, będzie dążyć do efektywnego wdrożenia programu sztokholmskiego w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości jak również intensywnie wspierać prace nad walką z zagrożeniem terrorystycznym i przestępczością zorganizowaną. Polska pozytywnie ocenia również plany Komisji Europejskiej w zakresie rozwoju europejskiej przestrzeni sprawiedliwości oraz wymienione w strategii politycznej obszary szczególnego zainteresowania Komisji Europejskiej w tym zakresie tj. portal e-prawo, zwiększenie wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych i cywilnych oraz przyznanie dalszych praw procesowych.

Rzeczpospolita Polska wyraża poparcie dla planów Komisji Europejskiej w zakresie ochrony praw podstawowych i działań na rzecz promowania obywatelstwa oraz ułatwienia życia obywateli w czasie podróży do krajów trzecich.

Rzeczpospolita Polska popiera również wszelkie działania mające na celu osiągnięcie przez Unię Europejską skuteczności w zwalczaniu i przeciwdziałaniu zagrożeniom związanym z migracjami. Z tego też względu będzie wspierać wdrażanie europejskiego paktu o imigracji i azylu wprowadzającego struktury prawne polityki imigracyjnej i azylowej Unii Europejskiej na nadchodzące lata.

Rzeczpospolita Polska z zainteresowaniem odnotowuje plany Komisji Europejskiej w zakresie ochrony granic. Polska wspiera działania mające na celu polepszenie rozwoju i implementację wielkoskalowych projektów teleinformatycznych wykorzystywanych do ochrony granicy zewnętrznej (Eurosur). Bieżące doświadczenia wskazują bowiem, że rozważne i dobrze zarządzane rozwiązania techniczne stanowią ważną wartość dodaną dla kontroli granic zewnętrznych oraz zarządzania Wspólną Polityką Migracyjną. Pozytywnie odnosi się również do ożywienia polityki dotyczącej wspólnej wizy europejskiej, w szczególności przez zastosowanie zasady wzajemności w znoszeniu obowiązku wizowego.

Rzeczpospolita Polska całkowicie zgadza się z uznaniem działań dotyczących polityki zatrudnienia, edukacji i kształcenia za kluczowe w zakresie zwalczania negatywnych skutków kryzysu. Równocześnie uznaje nadal za słuszne główne cele przyjętej w lipcu 2008 r. odnowionej agendy społecznej uznając, że nie tracą one na swej aktualności, także w obliczu obecnej sytuacji gospodarczej. Jednocześnie, zaproponowane w Europejskim Planie Ożywienia Gospodarczego kierunki działań wskazują na potrzebę zmiany przedkryzysowej logiki agendy: szanse—dostęp—solidarność - dziś potrzebna jest przede wszystkim szeroko rozumiana solidarność z państwami, regionami, społecznościami i rodzinami najbardziej dotkniętymi kryzysem. Dzięki niej, możliwe będzie szerokie zachowanie dostępu do szkoleń, edukacji, ochrony zdrowia, pomocy społecznej, tj. wsparcia, które pozwoli wykorzystać szanse, kiedy tylko się one pojawiają. W tym kontekście na szczególną uwagę i wsparcie zasługuje rozwój różnych form gospodarki społecznej (nazywanej też ekonomią społeczną) działających na rzecz integracji społecznej w ramach rynku pracy i przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu oraz służących zaspokajaniu potrzeb społeczności lokalnych. Jednocześnie warto zaznaczyć, iż jednym z głównych celów działań podejmowanych w związku z odnowioną agendą społeczną w obszarze zatrudnienia, spraw społecznych, równości kobiet i mężczyzn oraz młodzieży, powinna być właśnie walka z negatywnymi skutkami kryzysu, a nie tylko sprostanie takim wyzwaniom politycznym, jak globalizacja, rozwój technologiczny i zmiany demograficzne.

Rzeczpospolita Polska zdecydowanie popiera zapowiedź przedłożenia przez Komisję Europejską strategii wynikającej z programu poświęconego równości kobiet i mężczyzn, który zostanie zakończony w 2010 r., a także kontynuacji prac nad urzeczywistnieniem

równości szans osób niepełnosprawnych (również w kontekście roku 2010, jako Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym). Z punktu widzenia sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej, niezwykle istotna jest informacja o rozpoczęciu przygotowań do przeprowadzenia Europejskiego Roku Wolontariatu w 2011 r. Niezbędnym elementem tych przygotowań winno być przeprowadzenie badań wolontariatu (zgodnie z metodologią zaproponowaną przez ILO). Oparta na danych statystycznych diagnoza skali, form i uwarunkowań wolontariatu przyczyni się do przedstawienia ekonomicznej i społecznej wartości pracy społecznej; pozwoli pokazać znaczenie wolontariatu dla spójności społecznej i rynku pracy.

Rzeczpospolita Polska popiera podejmowanie działań mających na celu wzmocnienie skutecznej ochrony konsumentów. Polska zgadza się z Komisją Europejską w sprawie konieczności podejmowanie współpracy z państwami trzecimi w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktów.

Rzeczpospolita Polska przychylnie się odnosi do kontynuowania prac nad strategią ochrony zdrowia Unii Europejskiej, jak również działań mających na celu zmniejszenie nierówności w poziomie zdrowia. Polska podkreśla, że wszystkie te działania muszą być prowadzone w duchu zapisów zawartych w konkluzjach Rady z 2006 r. w sprawie wspólnych wartości i zasad w systemach opieki zdrowotnej Unii Europejskiej oraz z uwzględnieniem konieczności zachowania stabilności systemów ochrony zdrowia państw członkowskich.

Rzeczpospolita Polska aktywnie uczestniczy w pracach nad dyrektywą dotyczącą praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej. Polska popiera ideę uprawomocnienia prawa pacjentów do leczenia się w ramach ubezpieczenia w innych państwach członkowskich, jednak konsekwentnie podkreśla, że prawo to nie może skutkować obniżeniem stabilności finansowej systemów ubezpieczenia zdrowotnego w państwach członkowskich. Ponadto, mając w szczególności na uwadze zakładany cel dyrektywy, powinna ona w minimalnym stopniu zwiększać systemowe obciążenia o charakterze administracyjnym i biurokratycznym. Polska popiera przyjęcie dyrektywy, której celem jest wprowadzenie wysokich standardów w zakresie jakości i bezpieczeństwa dawstwa organów i transplantacji.

Rzeczpospolita Polska podziela opinię Komisji Europejskiej, iż przyjęcie aktów prawnych składających się na pakiet farmaceutyczny 2008 zasadniczo przyczyni się do poprawy dostępu pacjentów do bezpiecznych leków, przy jednoczesnym zagwarantowaniu konkurencyjności sektora. Polska nie przychyliła się jednakże do propozycji zmian znoszących *de facto* zakaz kierowania do ogółu społeczeństwa reklamy produktów farmaceutycznych dostępnych z przepisu lekarza. Konieczne jest również zagwarantowanie, aby proponowane zmiany dotyczące zwiększenia ochrony pacjentów przed lekami sfałszowanymi nie zaowocowały uniemożliwieniem importu równoległego produktów farmaceutycznych.

Europa jako partner na arenie międzynarodowej

Rzeczpospolita Polska konsekwentnie popiera utrzymanie tempa i jakości negocjacji akcesyjnych z Turcją i Chorwacją, a także realizację ogólnej polityki rozszerzeniowej opartej na odnowionym konsensusie z grudnia 2006 r. Wspierać będzie również, zapowiedziane przez Komisję Europejską działania mające na celu realizację wniosku Rady Europejskiej o przyspieszenie procesu stabilizacji i stowarzyszenia na Bałkanach Zachodnich.

W odniesieniu do planów Komisji Europejskiej obejmujących europejską politykę sąsiedztwa, Rzeczpospolita Polska oczekuje, że na podstawie uruchomionych pierwszych szandarowych projektów w ramach Partnerstwa Wschodniego, kontynuowany będzie proces pogłębiania współpracy Unii Europejskiej i państw Europy Wschodniej oraz Kaukazu

Południowego w sferze energetycznej, gospodarczej, handlowej i ochrony środowiska. Nacisk powinien zostać położony na respektowanie podstawowych praw i swobód, wsparcie procesów demokratyzacji i transformacji; ułatwianie mobilności oraz zarządzanie migracjami, wspieranie wzajemnych kontaktów na różnych poziomach, jak też na współpracę polityczną i w zakresie bezpieczeństwa.

Rzeczpospolita Polska podziela również opinię o istotnym znaczeniu spójnej polityki Unii Europejskiej i jej państw członkowskich wobec Rosji oraz wyraża wolę pogłębiania dialogu i współpracy z Rosją, w tym zwłaszcza w kwestiach dotyczących dostaw nośników energii z Rosji oraz bezpieczeństwa energetycznego. Rzeczpospolita Polska oczekuje, iż w tym duchu kontynuowane będą w 2010 r. negocjacje dotyczące nowej umowy z Rosją. Rzeczpospolita Polska wskazuje, że konieczne jest, aby wszelkie porozumienia obejmujące kwestie energetyczne z Rosją i innymi państwami trzecimi opierały się na dorobku prawnym Unii Europejskiej oraz na zasadach określonych w Traktacie Karty Energetycznej, z uwzględnieniem projektowanego Protokołu Tranzytowego. Rzeczpospolita Polska będzie się nadal opowiadała za tym, aby w rozmowach akcesyjnych do WTO Unia Europejska dążyła do usunięcia wprowadzonych w trakcie tych rozmów stwierdzonych środków utrudniających wymianę handlową między Federacją Rosyjską i Unią Europejską. Będzie też wskazywała na to aby najpierw Federacja Rosyjska zakończyła rozmowy akcesyjne do WTO przed uzgodnieniem porozumienia o wolnym handlu (FTA) między Unią i Federacją Rosyjską. W międzyczasie powinny być prowadzone rozmowy nt nowego PCA między Unią Europejską i Federacją Rosyjską.

Rzeczpospolita Polska popiera zakończenie realizacji dauhańskiej agendy rozwoju (DDA WTO) jako jednego z najważniejszych priorytetów strategii na 2010 r., jest to szczególnie istotne zwłaszcza mając na uwadze wynik mini-Ministerialnej Konferencji DDA WTO w Genewie z lipca 2008 r. oraz brak porozumienia pomiędzy kluczowymi graczami rundy DDA WTO - USA, Indiami i Chinami. Wynik konferencji wyraźnie bowiem wskazał, iż szybkie osiągnięcie porozumienia w ramach negocjacji DDA WTO nie będzie łatwe. Zdynamiczowane w końcu 2008 r. negocjacje DDA WTO nie doprowadziły też do zwołania Konferencji Ministerialnej DDA WTO w drugiej połowie grudnia 2008 r. Polska z zadowoleniem przyjmuje również zapowiedź zawartą w strategii, iż szczególny nacisk zostanie położony na zawieranie przez Unię Europejską dwustronnych umów o wolnym handlu. Podejście nowej administracji amerykańskiej sprowadzające się do przeglądu wyników dotychczasowych negocjacji DDA WTO i określenia stanowiska tej administracji na dalsze negocjacje DDA WTO może spowodować opóźnienia we wznowieniu zawieszonych aktualnie negocjacji. Tym samym nie będzie możliwa realizacja założonego przez Komisję Europejską kalendarza dalszych prac w ramach DDA WTO.

W ocenie Polski jest to szczególnie istotne w kontekście porozumień o tworzeniu stref wolnego handlu przez Unię Europejską z krajami postradzieckimi – producentami nośników energii. Kraje te, z racji rosnących zasobów finansowych, będą interesującym rynkiem zbytu towarów. Są one również krajami, których znaczenie będzie rosło na globalnej mapie interesów gospodarczych z racji posiadanych zasobów ropy i gazu ziemnego. Z tego względu istotne jest ich związanie z Unią Europejską.

W tym kontekście Rzeczpospolita Polska zwraca uwagę, iż aktualny kryzys finansowo - gospodarczy zachęca szereg krajów WTO do podejmowania programów stymulujących gospodarkę. Zarówno WTO, jak i Unia Europejska wdrożyła projekty monitorowania podejmowanych działań. Istotne jest, aby podejmowane działania mieściły się w ramach podjętych zobowiązań na forum WTO.

W takiej sytuacji, jak się wydaje, może też pojawić się zróżnicowane podejście do zawierania przez Unię Europejską umów o wolnym handlu z krajami trzecimi. Może też powstać potrzeba nowego zdefiniowania przez Unię Europejską relacji handlowych z wysokorozwiniętymi krajami takimi jak USA i Kanada, ale również Japonia, Korea Południowa, Australia, Nowa Zelandia itd. W ocenie Polski w strategii politycznej należałoby podkreślić cele do osiągnięcia przez Unię Europejską w relacjach z krajami rozwijającymi się, szczególnie z najbardziej rozwiniętymi spośród nich, takimi jak Chiny, Indie, Brazylia oraz RPA.

Rzeczpospolita Polska opowiada się za kontynuacją polityki rozwojowej w oparciu o realizację milenijnych celów rozwoju, z uwzględnieniem uwarunkowań makroekonomicznych zwłaszcza nowych państw członkowskich. Uważa, że Unia Europejska powinna wykazać znaczne zaangażowanie w wyrównanie szans rozwoju krajów mniej zaawansowanych, podejmując jednocześnie działania na rzecz krajów sąsiadujących. W ocenie Polski należy podejmować konkretne działania na rzecz zwiększenia efektywności pomocy oraz włączać do wspólnoty donatorów nowych dawców.

Lepsze uregulowania prawne i przejrzystość

Rzeczpospolita Polska opowiada się za dalszymi pracami w zakresie lepszego uregulowania prawnego (redukcja obciążeń administracyjnych, uproszczenie prawa, sporządzanie ocen wpływu do propozycji Komisji Europejskiej).

Rzeczpospolita Polska będzie popierać Komisję Europejską w działaniach na rzecz ograniczenia obciążeń administracyjnych, aby do roku 2012 osiągnąć cel 25%. Ważne jest ponadto, aby cel 25% redukcji był traktowany jako wartość netto, aby mieć pewność, że suma obciążeń zmniejszyła się – może się bowiem okazać, że 25% obciążeń z 2008 r. zostało usuniętych, ale nałożone w tym czasie nowe obciążenia spowodują w 2012 r. wzrost całkowitych obciążeń względem 2008 r.

Polska z zadowoleniem powitałaby zwiększenie udziału państw członkowskich w tworzeniu prawa wspólnotowego poprzez włączenie ich w proces przygotowywania ocen wpływu (*Impact Assessments*), w celu lepszego informowania Komisji Europejskiej o potencjalnych skutkach, jakie proponowane rozwiązanie będzie miało dla poszczególnych rynków krajowych. Takie działanie zachęciłoby państwa członkowskie do sporządzania własnych ocen wpływu do propozycji legislacyjnych i nie podważałoby roli Komisji Europejskiej jako inicjatora procesu legislacyjnego. Należy także zapewnić, aby sporządzane oceny wpływu były na bieżąco aktualizowane i uwzględniały aktualną sytuację gospodarczą. Komisja Europejska powinna sporządzać oceny wpływu do swoich propozycji na jak najwcześniejszym etapie (najlepiej na etapie powstawania projektu danej regulacji), a państwa członkowskie powinny być formalnie zaangażowane w ten proces. Dzięki analizie planu pracy Komisji Europejskiej możliwy byłby wybór projektów o najistotniejszym znaczeniu dla konkurencyjności gospodarki Unii Europejskiej (np. przez organy pomocnicze Rady ds. Konkurencyjności) i sporządzenie dla tych projektów ocen wpływu.

Zasoby ludzkie i finansowe na 2010 r.

Zasoby ludzkie

Rzeczpospolita Polska stale monitoruje zatrudnienie obywateli polskich w Komisji Europejskiej, w szczególności w zakresie wypełnienia kwot przyznanych Polsce w Komunikacie Wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej Neila Kinnocka. Należy mieć na uwadze fakt, że Komisja powinna zapełnić przyznane kwoty do końca 2010 r., dlatego też szczególnie bacznie obserwowane będą postępowania naborowe zarówno na stanowiska administratorów, jak również na stanowiska wysokiego szczebla zarządzania, które mają

rozpocząć się w 2009 r., stosownie do decyzji Wiceprzewodniczącego Komisji Siima Kallasa. Wypełnienie przyznanych przez Komisję Europejską kwot na stanowiskach kierowniczych (szefowie wydziałów, dyrektorzy oraz ich zastępcy) nadal jest niezadowolające. Z tego powodu zorganizowanie w najbliższym czasie kolejnych konkursów na te stanowiska jest zasadne. Z uwagi na dużą liczbę laureatów konkursów nadal pozostających na listach rezerwowych konieczne jest również przyspieszenie zatrudniania w instytucjach wspólnotowych urzędników pozostających na listach rezerwowych. Rzeczpospolita Polska wyraża wolę, aby przyznana kwota była w całości wypełniona przez urzędników. Jednocześnie podkreśla, iż kluczowe znaczenie dla interesów Polski ma zapewnienie równowagi geograficznej wśród pracowników instytucji Unii Europejskiej, a ewentualne propozycje ograniczania wydatków nie powinny odbywać się kosztem liczby etatów w administracji unijnej przeznaczonych dla nowych państw członkowskich.

Zmiany w przydziale środków finansowych

Rzeczpospolita Polska zgadza się z celowością zwiększenia środków przeznaczonych na inicjatywy dotyczące polityki naukowej w ramach Europejskiego Planu Ożywienia Gospodarczego, a zwłaszcza na realizację siódmego programu ramowego na rzecz badań i rozwoju technologicznego (dodatkowe 803 mln EUR) i na pierwszy rok działalności Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (24 mln EUR). Rzeczpospolita Polska uważa jednak, że te dodatkowe środki powinny być przeznaczone między innymi na inicjatywy związane z pełnym wykorzystaniem potencjału badawczego przede wszystkim nowych państw członkowskich Unii Europejskiej. Z zadowoleniem Polska przyjmuje także przeznaczenie 1 250 mln EUR na projekty wychwytywania i składowania węgla.

Rzeczpospolita Polska odnosi się z zadowoleniem do środków z działu 2, które mają być skierowane jeszcze w 2009 r. na poprawę infrastruktury łączy szerokopasmowych w społecznościach wiejskich, co powinno przyczynić się do aktywizacji ludności zamieszkującej te obszary, ułatwienia szerokiego stosowania elektronicznych form kształcenia i doszkalania oraz wpłynąć na integrację grup zagrożonych alienacją.

Rzeczpospolita Polska popiera plany Komisji Europejskiej dotyczące przeznaczenia 600 mln EUR na stopniowe wdrażanie partnerstwa wschodniego w latach 2010-2013. Docenia zaplanowanie przez Komisję konkretnych działań w kierunku zapewnienia odpowiedniego finansowania inicjatywy z budżetu Unii Europejskiej w ramach obecnej perspektywy finansowej, co jest niezwykle ważne dla jej powodzenia.

V. UZASADNIENIE STANOWISKA RZĄDU

Konsekwencje gospodarcze, budżetowe, społeczne oraz legislacyjne propozycji Komisji Europejskiej będą mogły zostać określone dopiero w odniesieniu do poszczególnych inicjatyw po ich przedstawieniu przez Komisję Europejską w ramach stanowisk Rządu przygotowywanych przez właściwe instytucje.

VI. STANOWISKO PARTNERÓW SPOŁECZNYCH

Dokument Roczna strategia polityczna na 2010 r. nie wymaga przeprowadzenia konsultacji z partnerami społecznymi.

Konieczne będzie przeprowadzenie przez właściwe ministerstwa i urzędy centralne konsultacji społecznych w odniesieniu do poszczególnych propozycji legislacyjnych i pozalegisacyjnych, które zostaną przedstawione w 2010 r. przez Komisję Europejską.

Roczna strategia polityczna na 2010 r. została przekazana do Sejmu i Senatu RP zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. nr 52, poz. 515 z późn. zm.).

VII. WNIOSKI

Roczna strategia polityczna na rok 2010 jest autonomicznym dokumentem Komisji Europejskiej, jednakże poszczególne inicjatywy, jakie Komisja Europejska przedstawi w 2010 r., będą wymagać przedstawienia stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym, w celu zapewnienia większego wpływu Rzeczypospolitej Polskiej na decyzje podejmowane w Unii Europejskiej oraz kształt propozycji Komisji Europejskiej, konieczne jest zapewnienie udziału przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej na jak najwcześniejszym etapie kształtowania decyzji.

W odniesieniu do propozycji legislacyjnych i pozalegisacyjnych na etapie ich przygotowywania przez Komisję Europejską instytucje wiodące – zgodnie z dotychczasową praktyką – powinny podejmować następujące działania:

- pozyskanie informacji na temat spodziewanej zawartości propozycji Komisji Europejskiej;
- określenie wstępnej strategii ministerstwa wiodącego w odniesieniu do problemu, który ma zostać poruszony w propozycji Komisji Europejskiej;
- wstępne rozeznanie stanowiska partnerów społecznych i gospodarczych w odniesieniu do problemu, który ma zostać poruszony w propozycji;
- pozyskanie informacji na temat wstępnych stanowisk państw członkowskich odnośnie do spodziewanej propozycji ;
- przekazanie sugestii Rzeczypospolitej Polskiej do odpowiedniej Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej odnośnie do priorytetów, jakie w tym zakresie Rzeczpospolita Polska uznaje za możliwe i wskazane do uregulowania na poziomie wspólnotowym;
- aktywny udział w pracach komitetów i grup eksperckich Komisji Europejskiej, podczas których omawiane są projekty propozycji;
- na podstawie tych prac KERM powinien wyznaczyć obszary priorytetowe dla Polski, zwłaszcza w kontekście planu pracy KE na rok 2010, jaki będzie przedstawiony na koniec 2009 r.;
- należy zidentyfikować te propozycje aktów prawnych i komunikatów KE, co do których jest prawdopodobieństwo, iż będą kontynuowane w czasie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej.

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....